

Här kan du läsa Rådets direktiv 92/43/EEG , kommentarer av dessa gjorda av infocentrum.se (blå text)

Rådets direktiv 92/43/EEG

av den 21 maj 1992

om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s i detta,

med beaktande av kommissionens förslag(1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

Bevarande, skydd och förbättring av miljön, inbegripet bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, är ett väsentligt mål av allmänt intresse som gemenskapen strävar efter att uppnå, vilket slås fast i artikel 130r i fördraget.

EG:s åtgärdsprogram för miljön (1987-1992)(4) innehåller bestämmelser om åtgärder för bevarandet av naturen och naturresurserna.

Eftersom huvudsyftet med detta direktiv är att främja att den biologiska mångfalden bibehålls med beaktande av ekonomiska, sociala, kulturella och regionala behov, bidrar direktivet till det övergripande målet, som är en hållbar utveckling. För att upprätthålla den biologiska mångfalden kan det i vissa fall vara nödvändigt att upprätthålla eller till och med främja mänsklig verksamhet.

Not. 1 Det kan inte anses att den svenska rovdjurspolitiken främjar den biologiska mångfalden. Flera arter, bl. a klövviltstammarna har decimerats till en nivå som gör att lagtexten om livskraftiga stammar, som ska ge en bra avkastning inte efterlevs.

Not.2. Det kan inte anses att varken ekonomiska, sociala, kulturella eller regionala behov beaktas inom rovdjurspolitiken. Människor i rovdjursområden tvingas ge upp sin valda livsstil, vad gäller djurhållning, jakt och andra naturnära intressen. Människors ekonomiska och sociala villkor förändras mycket negativt.

Not. 3. För att upprätthålla den biologiska mångfalden krävs ett bibehållande av det svenska betesbruket. Den svenska rovdjurspolitiken kan inte anses främja sådan mänsklig verksamhet. Tvärtom bidrar rovdjurspolitiken till en minskad djurhållning, vilket utgör ett hot mot det öppna landskapet och därmed också mot många växtarter.

På medlemsstaternas europeiska territorium pågår en ständig försämring av livsmiljöerna, och ett ökande antal vilda arter är allvarligt hotade. Eftersom de hotade livsmiljöerna och arterna utgör en del av gemenskapens naturliga arv och hoten mot dem ofta är av gränsöverskridande karaktär, är det nödvändigt att vidta åtgärder på gemenskapsnivå för att bevara dem.

Med hänsyn till hoten mot vissa typer av livsmiljöer och vissa arter är det nödvändigt att definiera dessa som prioriterade, för att åtgärder för att bevara dem skall kunna genomföras snabbt.

För att säkerställa att en gynnsam bevarandestatus återställs eller upprätthålls hos livsmiljöer och arter av gemenskapsintresse är det nödvändigt att utse särskilda bevarandeområden för att kunna skapa ett sammanhängande europeiskt ekologiskt nät enligt en fastställd tidsplan.

Not. 4. Det kan inte anses nödvändigt, att på den skandinaviska halvön skapa ett särskilt bevarandeområde för en liten grupp av den östeuropeiska vargstammen, för att säkerställa en gynnsam bevarandestatus.

Not. 5. Det måste också poängteras att en del av bevarandeområdet för den nuvarande skandinaviska vargstammen icke är en del av den europeiska unionen, vilket gör det omöjligt att i skandinavien utse något särskilt bevarandeområde.

Alla de utsedda områdena, även de som nu eller i framtiden klassificeras som särskilda skyddsområden i enlighet med direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar(5), måste införlivas med det sammanhängande europeiska ekologiska nätet.

De åtgärder som är nödvändiga för att målsättningen vad gäller bevarandet skall kunna uppnås bör genomföras inom vart och ett av de utsedda områdena.

Medlemsstaterna föreslår områden som kan utses till särskilda bevarandeområden, men ett förfarande måste ändå fastställas för att det skall vara möjligt att i undantagsfall utse ett område som inte har föreslagits av en medlemsstat men som gemenskapen anser vara oungångligt för bibehållandet av en prioriterad livsmiljö eller för en prioriterad arts överlevnad.

En lämplig bedömning måste göras av alla planer eller projekt som på ett betydande sätt kan påverka målsättningen vad gäller bevarandet av ett område som har utsetts eller som kommer att utses i framtiden.

Det är ett erkänt faktum att det är alla medlemsstaters gemensamma ansvar att vidta åtgärder som har till syfte att främja bevarandet av prioriterade livsmiljöer och prioriterade arter av gemenskapsintresse. Detta kan emellertid innebära en alltför stor ekonomisk börda för vissa medlemsstater, vilket dels beror på den ojämna fördelningen av sådana livsmiljöer och arter inom gemenskapen, dels på att principen "förorenaren betalar" endast kan tillämpas i begränsad omfattning i det särskilda fall som bevarandet av naturen utgör.

Det råder därför enighet om att det i detta särskilda fall bör fastställas bestämmelser om ett bidrag i form av medfinansiering från gemenskapen inom gränserna för de medel som i enlighet med gemenskapens beslut är disponibla.

Inom politiken för markanvändning och utveckling bör skötsel och förvaltning av de element i naturen som är av avgörande betydelse för vilda djur och växter främjas.

Ett system för övervakning av bevarandestatusen hos de livsmiljöer och arter som omfattas av detta direktiv bör inrättas.

Det finns behov av att som komplement till direktiv 79/409/EEG införa ett allmänt system för skydd av vissa arter av vilda djur och växter. För vissa arter, vilkas bevarandestatus motiverar det, bör bestämmelser fastställas om skötsel- och förvaltningsåtgärder för vissa arter, bl. a. förbud mot vissa metoder för fångst och dödande, och samtidigt bör möjlighet ges till undantag under särskilda förhållanden.

Not. 6. Då endast en del av bevarandeområdet för skandinavisk varg ingår i den europeiska unionen, torde enhetliga bestämmelser för skötsel- och förvaltningsåtgärder inom bevarandeområdet bli svåra att uppnå. Norge är icke medlem i unionen och heller inte bundet till EU-direktiv vad gäller förbud mot jakt. Detta förhållande skulle kunna bli en grund för missämja och konflikter bland människor inom bevarandeområdet.

För att säkerställa att genomförandet av detta direktiv övervakas, kommer kommissionen med jämna mellanrum att utarbeta en sammanfattande rapport, baserad bl. a. på uppgifter från medlemsstaterna om tillämpningen av de nationella bestämmelser som antagits till följd av detta direktiv.

Ett ökat vetenskapligt och tekniskt kunnande är helt nödvändigt för genomförandet av detta direktiv. Den forskning och det vetenskapliga arbete som krävs för detta bör därför främjas.

Den tekniska och vetenskapliga utvecklingen gör att det måste vara möjligt att anpassa bilagorna. Ett förfarande genom vilket rådet kan göra ändringar av bilagorna bör därför fastställas.

En föreskriftskommitté bör inrättas för att bistå kommissionen vid genomförandet av detta direktiv, särskilt i samband med beslut om medfinansiering från gemenskapen.

Bestämmelser bör fastställas om ytterligare åtgärder för återinförande av vissa inhemska arter av vilda djur och växter samt för ett eventuellt införande av icke inhemska arter.

Not. 7. Den nuvarande vargstammen har ett östeuropeiskt ursprung och kan därmed inte anses vara en inhemska art. Av den ursprungliga skandinaviska vargstammen fanns 1976 endast en hanvarg kvar, vilket måste innebära att den vargstammen dog ut.

Not. 8. Enligt svensk lagstiftning är införande av icke inhemska arter icke tillåtet.

Utbildning och allmän information om målen med detta direktiv är nödvändiga för att ett effektivt genomförande av direktivet skall kunna säkerställas.

Not. 9. Utbildning och information kan inte ändra på det faktum att den nuvarande vargstammen är en grupp av den stora östeuropeiska populationen och därmed på intet sätt hotad. Detta faktum är av största betydelse för den oacceptans som finns.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Definitioner

Artikel 1

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) bevarande: de åtgärder som är nödvändiga för att bibehålla eller återställa en gynnsam status enligt definitionen i e) och i) hos livsmiljöer och för populationer av arter av vilda djur och växter.

Not. 10. Den nuvarande vargstammen som etablerats i på den skandinaviska halvön är ättlingar till den östeuropeiska populationen och till dess utbredningsområde hörde inte skandinaviska halvön innan Projekt Varg startades av Svenska Naturskyddsföreningen 1976. Den ursprungliga vargstammen dog ut. För den nuvarande vargstammen av östeuropeiskt ursprung kan således varken hävdas bibehållande eller återställande.

b) livsmiljöer: land- eller vattenområden som kännetecknas av särskilda geografiska, abiotiska och biotiska egenskaper, oavsett om de är naturliga eller delvis naturliga.

c) livsmiljötyper av gemenskapsintresse: livsmiljötyper som, inom det territorium som anges i artikel 2,

i) riskerar att försvinna inom sitt naturliga utbredningsområde, eller

Not. 11. Inom den östeuropiska vargpopulationens naturliga utbredningsområde i öst finns så stort antal djur att den på intet sätt riskerar att försvinna. En grupp av några hundra djur

på den skandinaviska halvön påverkar överhuvudtaget inte denna stams överlevnadsförmåga.

ii) har ett litet naturligt utbredningsområde till följd av att de har minskat eller på grund av sin naturligt begränsade yta, eller

Not. 12. Den östeuropeiska vargstammen har ett enormt utbredningsområde i öst.

iii) utgör tydliga exempel på egenskaper som är typiska för en eller flera av följande fem biogeografiska regioner: alpin region, atlantisk region, kontinentalregion, makaronesisk region och medelhavsregion.

Dessa livsmiljötyper finns förtecknade eller kan förtecknas i bilaga 1.

d) prioriterade livsmiljötyper: livsmiljötyper som riskerar att försvinna från det område som anges i artikel 2 och för vilkas bevarande gemenskapen har ett särskilt ansvar med hänsyn till den andel av deras naturliga utbredningsområde som ligger inom det territorium som anges i artikel 2. Dessa prioriterade livsmiljötyper är markerade med en asterisk (*) i bilaga 1.

e) en livsmiljös bevarandestatus: summan av de faktorer som påverkar en livsmiljö och dess typiska arter och som på lång sikt kan påverka dess naturliga utbredning, struktur och funktion samt de typiska arternas överlevnad på lång sikt inom det territorium som anges i artikel 2.

En livsmiljös bevarandestatus anses "gynnsam" när

- dess naturliga utbredningsområde och de ytor den täcker inom detta område är stabila eller ökande, och

Not. 13. Den skandinaviska halvön har historiskt aldrig tillhört den östeuropeiska vargstammens naturliga utbredningsområde.

- den särskilda struktur och de särskilda funktioner som är nödvändiga för att den skall kunna bibehållas på lång sikt finns, och sannolikt kommer att finnas under en överskådlig framtid, och

Not. 14. Riksdagsbeslutet som antogs 2001 fastställer bevarandeområdet för varg i skandinavien. I beslutet slås fast att det inte är lämpligt att renbetesområdet i norr är lämpligt att hysa varg. Detta betyder att i den del av skandinavien som är den enda naturliga kontaktvägen mellan den skandinaviska vargstammen och huvudpopulationen i öster, ska den inte uppehålla sig. Det måste betyda att särskilda strukturer och särskilda funktioner för en bevarandestatus på lång sikt inte finns. Detta exemplifieras tydligt av forskarnas krav på införsel av nytt blod på konstlad väg och utplantering.

- bevarandestatusen hos dess typiska arter är gynnsam enligt definitionen i i.

f) habitat: en miljö som kännetecknas av särskilda abiotiska och biotiska faktorer, och där en art lever under något av stadierna i sin biologiska cykel.

g) arter av gemenskapsintresse: arter för vilka något av följande gäller inom det territorium som anges i artikel 2:

i) De är hotade; undantag görs dock för arter vilkas naturliga utbredningsområde är av marginell storlek i det territoriet och som inte är hotade eller sårbara inom den västra palearktiska regionen.

Not. 15. Det måste rimligen anses att den del av skandinaviska halvön där det enligt riksdagsbeslutet från 2001 är lämpligt att hysa en vargstam, alltså det mellansvenska skogsbältet, är av marginell betydelse i territoriet.

Not. 16. Den östeuropeiska vargpopulationen är varken hotad eller sårbar inom den palearktiska regionen.

ii) De är sårbara, dvs. de anses sannolikt kunna övergå till kategorin av hotade arter i en nära framtid, om de faktorer som orsakar hotet fortsätter att verka.

Not. 17. Den nuvarande skandinaviska vargstammen är en del av den stora östeuropeiska populationen och kan därför inte placeras i kategorin hotad art.

iii) De är sällsynta, dvs. de förekommer i små populationer som inte för närvarande är hotade eller sårbara men som riskerar att bli det. Dessa arter finns inom begränsade geografiska områden eller är glest spridda över en större yta.

iv) De är endemiska och kräver särskild uppmärksamhet på grund av den speciella karaktären hos sin livsmiljö eller de möjliga följderna som exploatering av dem kan ha för deras livsmiljö eller för deras bevarandestatus.

Dessa arter finns förtecknade eller kan komma att förtecknas i bilaga 2 och/eller bilaga 4 eller 5.

h) prioriterade arter: de arter som avses i g) i och för vilkas bevarande gemenskapen har ett särskilt ansvar med hänsyn till den andel av deras naturliga utbredningsområde som ligger inom det territorium som anges i artikel 2. Dessa prioriterade arter är markerade med en asterisk (*) i bilaga 2.

i) en arts bevarandestatus: summan av de faktorer som påverkar den berörda arten och som på lång sikt kan påverka den naturliga utbredningen och mängden hos dess populationer inom det territorium som anges i artikel 2.

Bevarandestatusen anses "gynnsam" när

- uppgifter om den berörda artens populationsutveckling visar att arten på lång sikt kommer att förbli en livskraftig del av sin livsmiljö, och

Not. 18. Den nuvarande skandinaviska vargstammens populationsutveckling kan aldrig, med hänsyn till det beslutade bevarandeområdets geografiska läge i förhållande till huvudpopulationen, av egen kraft bli livskraftig på lång sikt.

- artens naturliga utbredningsområde varken minskar eller sannolikt kommer att minska inom en överskådlig framtid, och

Not. 19. Till det naturliga utbredningsområdet för östeuropeisk varg hör uppenbart inte den skandinaviska halvön, eftersom forskarna är eniga om att import och utplantering är nödvändig för stammens överlevnad. Tillhörde skandinavien det naturliga utbredningsområdet för östeuropeisk varg, skulle sådana mänskliga åtgärder knappast vara nödvändiga.

- det finns, och sannolikt kommer att fortsätta att finnas, en tillräckligt stor livsmiljö för att artens populationer skall bibehållas på lång sikt.

Not. 20. Livsmiljön för den del av den östeuropeiska vargstammen som befinner sig på den skandinaviska halvön är för liten redan idag och kan förväntas krympa med en växande stam. Livsmiljön för huvudpopulationerna i öster måste betecknas som oändlig.

j) område: ett geografiskt bestämt område vars utbredning är tydligt avgränsad.

k) område av gemenskapsintresse: ett område som, i den biogeografiska region eller de biogeografiska regioner det tillhör, väsentligt bidrar till att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos någon av livsmiljöerna i bilaga 1 eller någon av arterna i bilaga 2, och som också kan bidra väsentligt till att det i artikel 3 nämnda nätet Natura 2000 blir sammanhängande, och som väsentligt bidrar till bibehållandet av den biologiska mångfalden inom den biogeografiska region eller de biogeografiska regioner som avses.

Vad gäller djurarter som är spridda över stora ytor skall områdena av gemenskapsintresse motsvara de platser inom dessa arters naturliga utbredningsområde som innehåller de fysiska eller biologiska faktorer som är avgörande för arternas liv och fortplantning.

l) särskilt bevarandeområde: ett område av gemenskapsintresse som medlemsstaterna har utsett genom lagar och andra författningar eller genom avtal, och där nödvändiga åtgärder genomförs för att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos livsmiljöerna eller populationerna av de arter för vilka området utsetts.

m) exemplar: varje djur eller planta, i levande eller dött tillstånd, av de arter som finns förtecknade i bilagorna 4 och 5, varje del eller derivat av dessa samt alla andra varor som att döma av ett åtföljande dokument, förpackningen, ett märke eller en etikett eller av någon annan omständighet verkar vara delar eller derivat av djur eller plantor av dessa arter.

n) kommittén: den kommitté som inrättas i enlighet med artikel 20.

Artikel 2

1. Syftet med detta direktiv är att bidra till att säkerställa den biologiska mångfalden genom bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter i medlemsstaternas europeiska territorium som omfattas av fördraget.

Not. 21. Den svenska rovdjurspolitiken motverkar på många sätt syftet att bevara livsmiljöer samt många vilda djur och växter, vilket inte säkerställer den biologiska mångfalden, utan tvärtom äventyrar den. Tynande klövviltstammar och ett snabbt minskande betesbruk och förbuskning av det öppna haglandskapet är oroande förändringar för den biologiska mångfalden.

2. Åtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv skall syfta till att bibehålla eller återställa en gynnsam bevarandestatus hos livsmiljöer samt arter av vilda djur och växter av gemenskapsintresse.

3. Åtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv skall ta hänsyn till ekonomiska, sociala och kulturella behov och till regionala och lokala särdrag.

Not. 22. Det kan inte hävdas att den svenska rovdjurspolitiken på något sätt tar hänsyn till ekonomiska, sociala och kulturella behov och än mindre till regionala och lokala särdrag. Människor boende och verksamma inom områden med stationära rovdjurstammar känner sig frustrerade och överkörda och har i många fall fått hela sin livskvalitet förstörd. Den svenska landsbygden dräneras pga detta på entusiasm, livsgladje och framtidstro. Ordet hänsyn uppfattas av många människor som ett hån.

Bevarande av livsmiljöer och habitat

Artikel 3

1. Ett sammanhängande europeiskt ekologiskt nät av särskilda bevarandeområden skall inrättas under beteckningen Natura 2000. Detta nät, som skall bestå av områden med de livsmiljötyper som finns förtecknade i bilaga 1 och habitat för de arter som finns förtecknade i bilaga 2, skall göra det möjligt att bibehålla eller i förekommande fall återställa en gynnsam bevarandestatus hos de berörda livsmiljötyperna och arterna i deras naturliga utbredningsområde.

Not. 23. Eftersom den nuvarande skandinaviska vargstammen, till vars naturliga utbredningsområde den skandinaviska halvön inte hör, inte har något gemensamt med den historiskt frilevande skandinaviska vargstammen, finns inget skäl att hävda varken bibehållande eller återställande.

Nätet Natura 2000 skall även omfatta de särskilda skyddsområden som medlemsstaterna har utsett i enlighet med direktiv 79/409/EEG.

2. Varje medlemsstat skall bidra till bildandet av Natura 2000 i en utsträckning som står i proportion till omfattningen på dess territorium av de livsmiljötyper och habitat för de arter som anges i punkt 1. Varje medlemsstat skall därför, i enlighet med artikel 4 och med beaktande av de mål som anges i punkt 1, utse områden till särskilda bevarandeområden.

3. I fall då de anser det nödvändigt skall medlemsstaterna sträva efter att göra Natura 2000 mer ekologiskt sammanhängande genom att bibehålla och i förekommande fall utveckla de element i naturen som anges i artikel 10 och som är av avgörande betydelse för vilda djur och växter.

Artikel 4

1. På grundval av de kriterier som anges i bilaga 3 (etapp 1) och relevant vetenskaplig information skall varje medlemsstat föreslå en lista över områden och ange vilka livsmiljötyper i bilaga 1 och vilka på dess territorium inhemska arter i bilaga 2 som finns inom dessa områden. Vad gäller djurarter som har stor utbredning skall områdena på listan motsvara de platser inom dessa arters naturliga utbredningsområde som innehåller de fysiska eller biologiska faktorer som är avgörande för arternas liv och fortplantning. Vad gäller arter som lever i vatten och som har stor utbredning, skall sådana områden föreslås endast om de är klart avgränsade och innehåller de fysiska eller biologiska faktorer som är avgörande för arternas liv och fortplantning. Medlemsstaterna skall då detta är lämpligt föreslå att listan anpassas mot bakgrund av resultaten av den övervakning som avses i artikel 11.

Listan skall tillsammans med upplysningar om varje område överlämnas till kommissionen inom tre år efter anmälan av detta direktiv. Upplysningarna skall omfatta en karta över området, dess namn, läge och avgränsning samt de uppgifter som framkommit genom tillämpning av de kriterier som anges i bilaga 3 (etapp 1), och de skall lämnas på ett formulär som utarbetats av kommissionen i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 21.

2. På grundval av de kriterier som anges i bilaga 3 (etapp 2) skall kommissionen, i samförstånd med varje medlemsstat, för var och en av de fem biogeografiska regioner som anges i artikel 1 c iii och för hela det område som avses i artikel 2.1 med utgångspunkt i medlemsstaternas listor upprätta ett utkast till en lista över områden av gemenskapsintresse där det finns en eller flera prioriterade livsmiljötyper eller prioriterade arter.

Medlemsstater i vilka de områden där det finns en eller flera prioriterade livsmiljötyper och prioriterade arter utgör mer än 5 % av det nationella territoriet kan, i samförstånd med kommissionen, begära att kriterierna i bilaga 3 (etapp 2) används mer flexibelt vid valet av alla områden av gemenskapsintresse på sitt territorium.

Listan över de områden som valts ut som områden av gemenskapsintresse och som anger på vilka av dessa det finns en eller flera prioriterade livsmiljötyper eller prioriterade arter, skall antas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 21.

3. Den lista som avses i punkt 2 skall upprättas inom sex år efter anmälan av detta direktiv.

4. När ett område av gemenskapsintresse har valts ut i enlighet med förfarandet i punkt 2 skall den berörda medlemsstaten så snart som möjligt och senast inom sex år utse området till särskilt bevarandeområde, varvid prioriteringar skall fastställas mot bakgrund av den betydelse området har för att möjliggöra att en gynnsam bevarandestatus hos en livsmiljötyp i bilaga 1 eller en art i bilaga 2 bibehålls eller återställs, och för att Natura 2000 skall bli sammanhängande, och mot bakgrund av den risk för försämring eller förstörelse som området är utsatt för.

5. Så snart ett område har förts upp på den lista som avses i punkt 2 tredje stycket skall det omfattas av bestämmelserna i artikel 6.2-4.

Artikel 5

1. I undantagsfall, om kommissionen konstaterar att ett område där det finns en prioriterad livsmiljötyp eller en prioriterad art saknas på en nationell lista enligt artikel 4.1, och kommissionen på grundval av relevant och tillförlitlig vetenskaplig information anser detta område vara oundgängligt för bibehållandet av den prioriterade livsmiljötypen eller för den prioriterade artens överlevnad, skall ett bilateralt samrådsförfarande inledas mellan den berörda medlemsstaten och kommissionen, i syfte att jämföra de vetenskapliga data som parterna har använt.
2. Om oenighet fortfarande råder efter utgången av en samrådsperiod på högst sex månader, skall kommissionen till rådet överlämna ett förslag angående valet av området i fråga till område av gemenskapsintresse.
3. Rådet skall fatta ett enhälligt beslut inom tre månader från det att förslaget har mottagits.
4. Under samrådsperioden och i avvaktan på rådets beslut skall det berörda området omfattas av bestämmelserna i artikel 6.2.

Artikel 6

1. För de särskilda bevarandeområdena skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för bevarande, vilket om så krävs innefattar utarbetande av lämpliga skötsel- och förvaltningsplaner särskilt för områdena eller integrerade i andra utvecklingsplaner, samt lämpliga lagar och andra författningar eller avtal, som motsvarar de ekologiska behoven hos de livsmiljötyper i bilaga 1 och de arter i bilaga 2 som finns i områdena.
2. Medlemsstaterna skall i de särskilda bevarandeområdena vidta lämpliga åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitatet för arterna samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts, om sådana störningar kan ha betydande konsekvenser för målen med detta direktiv.
3. Alla planer eller projekt som inte direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett område, men som enskilt eller i kombination med andra planer eller projekt kan påverka området på ett betydande sätt, skall på lämpligt sätt bedömas med avseende på konsekvenserna för målsättningen vad gäller bevarandet av området. Med ledning av slutsatserna från bedömningen av konsekvenserna för området och om inte annat följer av punkt 4, skall de behöriga nationella myndigheterna godkänna planen eller projektet

först efter att ha försäkrat sig om att det berörda området inte kommer att ta skada och, om detta är lämpligt, efter att ha hört allmänhetens åsikt.

4. Om en plan eller ett projekt, på grund av att alternativa lösningar saknas, trots en negativ bedömning av konsekvenserna för området måste genomföras av tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse, inbegripet orsaker av social eller ekonomisk karaktär, skall medlemsstaten vidta alla nödvändiga kompensationsåtgärder för att säkerställa att Natura 2000 totalt sett förblir sammanhängande. Medlemsstaten skall underrätta kommissionen om de kompensationsåtgärder som vidtagits.

Om det berörda området innehåller en prioriterad livsmiljötyp eller en prioriterad art, är de enda faktorer som får beaktas sådana som berör människors hälsa eller den allmänna säkerheten, betydelsefulla konsekvenser för miljön eller, efter ett yttrande från kommissionen, andra tvingande orsaker som har ett allt överskuggande allmänintresse.

- Not. 24. Att etableringen och uppbyggnaden av en grupp från den östeuropeiska vargstammen på den skandinaviska halvön fått stora negativa konsekvenser torde vara svårt att motsäga. Vilka de tvingande orsakerna av väsentligt allmänintresse skulle vara, för att ändå genomdriva projektet är däremot svårare att förstå.
- Not. 25. Individuer av den stora östeuropiska vargpopulationen kan väl näppeligen betraktas som en prioriterad art på den skandinaviska halvön.

Artikel 7

Förpliktelser som uppstår till följd av artikel 6.2-4 i detta direktiv skall ersätta alla förpliktelser som uppstår till följd av artikel 4.4 första meningen i direktiv 79/409/EEG vad gäller områden som klassificerats i enlighet med artikel 4.1 eller som på samma sätt erkänts i enlighet med artikel 4.2 i det direktivet, från och med dagen för genomförandet av det här direktivet eller den dag då en medlemsstat i enlighet med direktiv 79/409/EEG har klassificerat eller erkänt ett område, om den dagen infaller senare.

Artikel 8

1. Samtidigt som de föreslår områden som de finner lämpliga som särskilda bevarandeområden, och som hyser prioriterade livsmiljötyper eller prioriterade arter, skall medlemsstaterna vid behov till kommissionen sända sina beräkningar avseende den medfinansiering från gemenskapen som de anser nödvändig för att de skall kunna uppfylla sina förpliktelser enligt artikel 6.1.
2. I samförstånd med var och en av de berörda medlemsstaterna skall kommissionen, för de områden av gemenskapsintresse för vilka ansökan om medfinansiering gjorts, fastställa vilka åtgärder som är helt nödvändiga för att det skall vara möjligt att bibehålla eller återupprätta en gynnsam bevarandestatus hos de prioriterade livsmiljötyperna och de prioriterade arterna på de berörda områdena, samt de totala kostnaderna för dessa åtgärder.
3. Kommissionen skall i samförstånd med de berörda medlemsstaterna göra en bedömning av den finansiering, inbegripet medfinansiering, som är nödvändig för genomförandet av de åtgärder som avses i punkt 2, varvid hänsyn skall tas till bl. a. koncentrationen på medlemsstatens territorium av prioriterade livsmiljötyper eller prioriterade arter och den relativa börda som de nödvändiga åtgärderna innebär.
4. Med utgångspunkt i den bedömning som avses i punkterna 2 och 3 skall kommissionen, med beaktande av de finansiella medel som är disponibla enligt relevanta gemenskapshandlingar och i överensstämmelse med förfarandet i artikel 21, anta en prioriterad plan för de åtgärder som rör medfinansiering och som skall vidtas när området har utsetts i enlighet med artikel 4.4.
5. De åtgärder som inte har tagits med i åtgärdsplanen på grund av att medlen är otillräckliga, samt de som finns med i ovannämnda åtgärdsplan men som inte har fått nödvändig medfinansiering eller bara delvis medfinansieras, skall, i samband med den översyn av planen som skall göras vartannat år, tas upp till förnyad prövning i enlighet med förfarandet i artikel 21 och kan under tiden uppskjutas av medlemsstaterna i avvaktan på översynen. Vid översynen skall om detta är nödvändigt hänsyn tas till den nya situationen för det berörda området.

6. I områden där åtgärder som är beroende av medfinansiering skjuts upp, skall medlemsstaterna undvika att vidta nya åtgärder som sannolikt skulle leda till en försämring för dessa områden.

Artikel 9

Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 21, med jämna mellanrum se över hur Natura 2000 bidrar till förverkligandet av målen i artiklarna 2 och 3. I detta sammanhang kan ett områdes status som särskilt skyddsområde upphävas, om övervakningen enligt artikel 11 visar att den naturliga utvecklingen gör detta berättigat.

Artikel 10

I syfte att göra nätet Natura 2000 mer ekologiskt sammanhängande skall medlemsstaterna inom politiken för markanvändning och utveckling, i den mån de anser det nödvändigt, sträva efter att främja skötseln och förvaltningen av de element i naturen som är av avgörande betydelse för vilda djur och växter.

Dessa element är sådana som, till följd av sin lineära eller kontinuerliga struktur (t. ex. floder med sina bankar eller de traditionella systemen för markering av markgränser) eller sin förbindelsefunktion (t. ex. dammar eller små skogar), är väsentliga för vilda arters flyttning, spridning och genetiska utbyte.

Artikel 11

Medlemsstaterna skall övervaka bevarandestatusen hos de livsmiljöer och de arter som avses i artikel 2 och särskilt ta hänsyn till prioriterade livsmiljötyper och prioriterade arter.

Skydd av arter

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för införande av ett strikt skyddssystem i det naturliga utbredningsområdet för de djurarter som finns förtecknade i bilaga 4 a, med förbud mot a) att avsiktligt fånga eller döda exemplar av dessa arter i naturen, oavsett hur detta görs,

Not. 26. *Utbredningsområdet för den östeuropeiska vargstam som uppehåller sig på den skandinaviska halvön innefattar även områden i ett land som inte tillhör unionen och därmed inte omfattas av några beslutade skyddsregler.*

b) att avsiktligt störa dessa arter, särskilt under deras parnings-, uppfödning-, övervintrings- och flyttningsperioder,

c) att avsiktligt förstöra eller samla in ägg i naturen,

d) att skada eller förstöra parningsplatser eller rastplatser.

2. För dessa arter skall medlemsstaterna förbjuda förvaring, transport och försäljning eller byte samt utbudande till försäljning eller byte av exemplar som insamlats i naturen, med undantag av sådana som samlats på lagligt sätt före genomförandet av detta direktiv.

3. Det förbud som avses i punkt 1 a och b samt punkt 2 skall gälla alla levnadsstadier hos de djur som omfattas av denna artikel.

4. Medlemsstaterna skall införa ett system för övervakning av oavsiktlig fångst och oavsiktligt dödande av de djurarter som finns förtecknade i bilaga 4 a. Mot bakgrund av den insamlade informationen skall medlemsstaterna vidta de ytterligare forsknings- eller bevarandeåtgärder som

är nödvändiga för att säkerställa att oavsiktlig fångst eller oavsiktligt dödande inte får betydande negativa följder för de berörda arterna.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för införande av ett strikt skyddssystem för de växtarter som finns förtecknade i bilaga 4 b, med förbud mot

a) att avsiktligt plocka, samla in, skära av, dra upp med rötterna eller förstöra dessa växter i deras naturliga utbredningsområde i naturen,

b) att förvara, transportera och sälja eller byta exemplar av dessa arter som insamlats i naturen samt att utbjuda dem för försäljning eller byte, med undantag av sådana som samlats på lagligt sätt före genomförandet av detta direktiv.

2. De förbud som avses i punkt 1 a och b skall gälla alla stadier i den biologiska cykeln hos de växter som omfattas av detta direktiv.

Artikel 14

1. Om medlemsstaterna mot bakgrund av den övervakning som avses i artikel 11 anser det nödvändigt, skall de vidta åtgärder för att säkerställa att insamling i naturen av exemplar av de arter av vilda djur och växter som finns förtecknade i bilaga 5 och exploatering av dessa är förenligt med bibehållandet av en gynnsam bevarandestatus för dem.

2. Om sådana åtgärder anses nödvändiga skall de innefatta fortsatt övervakning enligt artikel 11. De kan dessutom bl. a innefatta

- reglering av tillträdet till vissa områden,

- tillfälligt eller lokalt förbud mot insamling av exemplar i naturen och exploatering av vissa populationer,

- reglering av perioder eller metoder för insamling av exemplar,

- tillämpning, vid insamling av exemplar, av jakt- och fiskeregler som tar hänsyn till bevarandet av sådana populationer,

- införande av ett system med tillstånd för insamling av exemplar, eller införande av kvoter,

- reglering av köp, försäljning, utbudande för försäljning och förvaring eller transport i syfte att sälja exemplar,

- uppfödning i fångenskap av djurarter och artificiell förökning av växtarter under strikt kontrollerade förhållanden, i syfte att minska insamlingen av exemplar i naturen,

- bedömning av effekterna av de vidtagna åtgärderna.

Artikel 15

Vid fångst eller dödande av vilda djur av de arter som finns förtecknade i bilaga 5 a och i fall där undantag i enlighet med artikel 16 görs i fråga om insamling, fångst eller dödande av arter som finns förtecknade i bilaga 4 a, skall medlemsstaterna förbjuda användning av alla icke-selektiva metoder som lokalt kan medföra att populationer av en art försvinner eller utsätts för en allvarlig störning, särskilt

a) användning av de metoder för fångst och dödande som finns förtecknade i bilaga 6 a,

b) varje form av fångst eller dödande från de transportmedel som anges i bilaga 6 b.

Artikel 16

1. Förutsatt att det inte finns någon annan lämplig lösning och att undantaget inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos bestånden av de berörda arterna i deras naturliga utbredningsområde, får medlemsstaterna göra undantag från bestämmelserna i artiklarna 12-14 samt 15 a och b av följande anledningar:

Not. 27. Den skandinaviska halvön tillhör inte den östeuropeiska vargens naturliga utbredningsområde. Om så hade varit fallet hade vi historiskt haft en invandring och en uppblandning av den tidigare skandinaviska stammen.

Not. 28. Om den skandinaviska halvön inte tillhör den östeuropeiska vargens naturliga utbredningsområde måste det vara tillåtet för Sverige att göra de undantag som beskrivs ovan.

a) För att skydda vilda djur och växter och bevara livsmiljöer.

Not. 29. Är livsmiljön för de östeuropeiska vargar som uppehåller sig i Sverige viktigare att bevara än livsmiljöerna för de människor som drabbas? De flesta människor inom drabbade områden kan aldrig förstå och acceptera detta.

b) För att undvika allvarlig skada, särskilt på gröda, boskap, skog, fiske, vatten och andra typer av egendom.

Not. 30. Det går aldrig att inför drabbade människor rättfärdiga förekomsten av de östeuropeiska vargarna i Sverige och vad de förorsakar.

c) Av hänsyn till allmän hälsa och säkerhet, eller av andra tvingande orsaker som har ett allt överskuggande allmänintresse, inbegripet orsaker av social eller ekonomisk karaktär och betydelsefulla positiva konsekvenser för miljön.

Not. 31. Det är ett faktum att människor på många platser känner rädsla och otrygghet i sin vardag pga den växande vargstammen i Sverige. Orsak att förändra situationen kan åberopas av såväl ekonomiska som sociala orsaker. Att värnandet om vargar väger tyngre än negativ påverkan på människors vardag är oacceptabelt och förnedrande.

d) För forsknings- och utbildningsändamål, för återinplantering och återinförel av dessa arter och för den uppfödning som krävs för detta, inbegripet artificiell förökning av växter.

e) För att under strängt kontrollerade förhållanden selektivt och i begränsad omfattning tillåta insamling och förvaring av vissa exemplar av de arter som finns förtecknade i bilaga 4 i en begränsad mängd som fastställs av de behöriga nationella myndigheterna.

2. Medlemsstaterna skall vartannat år till kommissionen sända en rapport med den utformning som fastställs av kommittén om de undantag som gjorts i enlighet med punkt 1. Kommissionen skall yttra sig över undantagen inom 12 månader efter mottagandet av rapporten och underrätta kommittén.

3. Rapporterna skall innehålla upplysningar om följande:

a) De arter som berörs av undantagen och orsaken till dessa, inbegripet riskens natur, i förekommande fall med angivande av de alternativ som förkastats och de vetenskapliga data som använts.

b) Vilka medel, arrangemang eller metoder som tillåts vid fångst eller dödande av djur och anledningen till att de används.

c) När och var undantagen tillåts.

d) Den myndighet som har befogenhet att förklara och kontrollera att de föreskrivna villkoren är uppfyllda och att besluta om vilka medel, arrangemang och metoder som får användas, inom vilka gränser och av vilka inrättningar **samt vilka personer som ansvarar för genomförandet.**

Not. 32. **Den svenska registreringen av lodjursjägare. Till vilken nytta blir vi ålagda den kostnad som administreringen av detta innebär? Vid årets lodjursjakt kraschade systemet och registreringen fick slopas men jakten genomfördes trots detta utan problem.**

e) De åtgärder för övervakning som vidtagits och de resultat som uppnåtts.

Information

Artikel 17

1. Vart sjätte år efter utgången av den period som fastställs i artikel 23 skall medlemsstaterna utarbeta en rapport om genomförandet av de åtgärder som vidtagits till följd av detta direktiv. Denna rapport skall bl. a. innehålla information om de bevarandeåtgärder som avses i artikel 6.1 samt en bedömning av dessa åtgärders effekt på bevarandestatusen hos livsmiljötyperna i bilaga 1 och arterna i bilaga 2 och de viktigaste resultaten av den övervakning som avses i artikel 11. Rapporten, som skall ha den utformning som fastställs av kommittén, skall sändas till kommissionen och ställas till allmänhetens förfogande.

2. Kommissionen skall utarbeta en sammanfattande rapport på grundval av de rapporter som avses i punkt 1. Denna rapport skall innehålla en lämplig bedömning av de framsteg som gjorts och särskilt av hur Natura 2000 bidragit till förverkligandet av målen i artikel 3. Ett utkast till den del av rapporten som omfattar den information som en medlemsstat lämnat skall sändas till medlemsstaten i fråga för kontroll. Den slutliga versionen av rapporten skall, efter att ha delgivits kommittén, offentliggöras av kommissionen senast två år efter mottagandet av de rapporter som avses i punkt 1 och vidarebefordras till medlemsstaterna, Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén.

3. Medlemsstaterna får markera de områden som utsetts i enlighet med detta direktiv med särskilda gemenskapsskyltar som kommittén har utformat för det ändamålet.

Forskning

Artikel 18

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall främja den forskning och det vetenskapliga arbete som är nödvändigt med hänsyn till målen i artikel 2 och den förpliktelse som avses i artikel 11. De skall utbyta information för att få till stånd en väl fungerande samordning av den forskning som utförs i medlemsstaterna och på gemenskapsnivå.

2. Särskild uppmärksamhet skall riktas på det vetenskapliga arbete som är nödvändigt för att genomföra artiklarna 4 och 10, och det gräns överskridande samarbetet mellan medlemsstaterna ifråga om forskning skall främjas.

Förfarande för ändring av bilagorna

Artikel 19

Beslut om sådana ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilagorna 1-3, 5 och 6 till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen skall med kvalificerad majoritet fattas av rådet på förslag från kommissionen.

Beslut om sådana ändringar som är nödvändiga för att anpassa bilaga 4 till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen skall fattas enhälligt av rådet på förslag från kommissionen.

Kommitté

Artikel 20

Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 21

1. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt ovan nämnda artikel. Ordföranden får inte rösta.

2. Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Ytterligare bestämmelser

Artikel 22

Vid genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv skall medlemsstaterna vidta följande åtgärder:

a) Undersöka om det är önskvärt att återinföra arter i bilaga 4 som är inhemska på deras territorium i fall då detta skulle kunna bidra till bevarandet av dessa arter, förutsatt att det vid en undersökning, som också beaktar erfarenheter som gjorts i andra medlemsstater eller någon annanstans, har fastställts att ett sådant återinförande på ett effektivt sätt skulle bidra till att återställa en gynnsam bevarandestatus hos dessa arter samt att återinförandet skall äga rum först efter samråd med den berörda allmänheten.

Not. 33. Varken någon konsekvensutredning eller något samråd med berörd allmänhet genomfördes innan rovdjursbeslutet togs 2001. (Före innan detta direktiv skrevs, men ändå.)

b) Säkerställa att avsiktligt införande i naturen av arter som inte är inhemska på deras territorium regleras på så sätt att varken livsmiljöerna i sitt naturliga utbredningsområde eller inhemska vilda djur och växter tar skada och, om de anser det nödvändigt, förbjuda detta införande. Resultaten från den bedömning som görs skall upplysningsvis delges kommittén.

c) Främja utbildning och allmän information om behovet av att skydda arter av vilda djur och växter och att bevara deras habitat samt olika livsmiljöer.

Not. 34. Svenska staten avskog Svenska Naturskyddsföreningens ansökan om att få utplantera varg många år innan Europeiska unionen bildades. Naturvårdsverket, som fick uppdraget att behandla förfrågan, tog fem år på sig att komma fram till ett beslut. Det var under dessa fem år som den nuvarande skandinaviska vargstammen uppstod. För varje logiskt tänkande människa måste detta faktum frambringa ett tvivel som är svårt att radera ut. Varför tog Naturvårdsverket så lång tid på sig och varför började under tiden vargar att dyka upp i Värmlands gränstrakter mot Norge?

Slutbestämmelser

Artikel 23

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom två år efter dagen för anmälan. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 24

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 maj 1992.

På rådets vägnar

Arlindo Marques Cunha

Ordförande

(1) EGT nr C 247, 21.9.1988, s. 3,

EGT nr C 195, 3.8.1990, s. 1.

(2) EGT nr C 75, 20.3.1991, s. 12.

(3) EGT nr C 31, 6.2.1991, s. 25.

(4) EGT nr C 328, 7.12.1987, s. 1.

(5) EGT nr L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet är senast ändrat genom direktiv 91/244/EEG (EGT nr L 115, 8.5.1991, s. 41).

BILAGA 1

LIVSMILJÖTYPER AV GEMENSKAPSINTRESSE VILKAS BEVARANDE KRÄVER ATT SÄRSKILDA BEVARANDEOMRÅDEN UTSES

Förklaringar

>Plats för tabell>

Symbolen "×" i anslutning till koderna anger sammanhängande livsmiljötyper, t.ex. 35.2 × 64.1 - Öppna gräsmarker med *Corynephorus* och *Agrostis* (35.2), kombinerat med kontinentala sanddyner (64.1).

Symbolen "*" anger prioriterade livsmiljötyper.

KUSTER OCH SALTPÅVERKADE LIVSMILJÖER

Öppet hav och tidvattenområden

>Plats för tabell>

Havsklippor och klapperstensstränder eller steniga stränder

>Plats för tabell>

Atlantiska och kontinentala salta våtmarker och ängar

>Plats för tabell>

Mediterrana och thermo-atlantiska salta våtmarker och strandängar

>Plats för tabell>

Kontinentala stäpper av salt- eller gipstyp

>Plats för tabell>

KUSTNÄRA SANDDYNER OCH KONTINENTALA SANDDYNER

Kustnära sanddyner i Atlanten, Nordsjön och Östersjön

>Plats för tabell>

Kustnära sanddyner längs medelhavskusten

>Plats för tabell>

Gamla, urkalkade, kontinentala sanddyner

>Plats för tabell>

SÖTVATTENMILJÖER

Stillastående vatten

>Plats för tabell>

Vattendrag

Vattendragssträckor med naturlig eller nära naturlig dynamik (små, medelstora och stora flodbäddar) där vattenkvalitén ej signifikant försämrats

>Plats för tabell>

TEMPERERADE HEDAR OCH BUSKMARKER

>Plats för tabell>

SKLEROFYLLBUSKMARKER (MATTORAL)

Submediterrana och tempererade

>Plats för tabell>

Mediterrana trädbevuxna mattoral

>Plats för tabell>

Termo-mediterrana buskmarker och förstäppbuskmarker

>Plats för tabell>

Phrygana

>Plats för tabell>

NATURLIGA OCH KULTURFORMADE GRÄSMARKER

Naturliga gräsmarker

>Plats för tabell>

Kulturformade torra gräsmarker och buskbevuxta successionsfaser

>Plats för tabell>

Sklerofyllartade betade skogar

>Plats för tabell>

Kulturformade fuktängar av högrörttyp

>Plats för tabell>

Friska gräsmarker

>Plats för tabell>

MYRAR

Mossar och vissa kärr

>Plats för tabell>

Kalkkärr och vissa alkaliska kärr

>Plats för tabell>

BERGS- OCH GROTTMILJÖER

Rasbranter i bergsområden

>Plats för tabell>

Chasmofytisk vegetation på bergssluttningar

>Plats för tabell>

Andra bergsmiljöer

>Plats för tabell>

SKOGAR

Naturlig eller subnaturlig skogsvegetation med inhemska arter som bildar skogar av höga träd med typisk undervegetation och som uppfyller följande kriterier: utgör ett sällsynt bestånd eller ett restbestånd eller hyser arter av gemenskapsintresse

Skogar i Europas tempererade zoner

>Plats för tabell>

Mediterrana lövskogar

>Plats för tabell>

Mediterrana sklerofyllskogar

>Plats för tabell>

Alpina och subalpina barrskogar

>Plats för tabell>

Mediterrana bergsbarrskogar

>Plats för tabell>

BILAGA 2

DJUR- OCH VÄXTARTER AV GEMENSKAPSINTRESSE VILKAS BEVARANDE KRÄVER ATT SÄRSKILDA BEVARANDEOMRÅDEN UTSES

Förklaringar

a) Bilaga 2 kompletterar bilaga 1 vad gäller upprättandet av ett sammanhängande nät av särskilda bevarandeområden.

b) Arterna i denna bilaga är upptagna

- med angivande av artens eller underartens namn, eller

- såsom tillhörande en högre indelning eller angiven del därav.

Förkortningen "spp." efter namnet på en familj eller ett släkte betecknar alla arter som tillhör den familjen eller det släktet.

c) Symboler

En asterisk (*) före namnet på en art anger att arten är prioriterad.

De flesta arter som finns förtecknade i denna bilaga finns även förtecknade i bilaga 4.

Om en art finns med i denna bilaga men inte i bilaga 4 eller bilaga 5, följs artens namn av symbolen (o). Om en art finns med i denna bilaga och i bilaga 5 men inte i bilaga 4 följs artens namn av symbolen (V).

den familjen eller det släktet.